

ГЕОРГИ РАЙЧЕВ

ПЕТЛЕ И ЯРЧЕ

chitanka.info

Червеното петле и жълтото ярче бяха братче и сестриче. Веднъж петлето рече на ярчето:

— Хайде, сестро, да идем в гората за лешници.

— Бива, бате — отвърна ярчето.

Тръгнаха, отидоха в гората. Подхвъркна петлето, качи се на една леска. Бере и яде лешници, бере и яде, а пък на ярчето нищо не пуца.

— Дай, бате, и на мене! — моли му се отдолу ярчето, а пък петлето мълчи, бере и яде.

— Дай, бате, и на мене! — вика пак ярчето. — Пусни ми лешниче или ще се оплача на баба.

— На! — отвърна сърдито петлето. — На, дръж! — и изпрати едно лешниче долу.

Не щеш ли, лешничето — трак! — право ярчето в окото — избиго.

Викна ярчето, заплака:

— Олеле, мале, извади ми батко окото!

— Кой ти е крив! — отвръща му петлето. — Нали искаше лешниче.

— Ти си крив! Ти нарочно ме удари в окото!

Този така, онзи инак — скараха се. Дойде до съд работата. Тръгнаха из гората да търсят съдия. Ето ти го насреща и съдията — Кума Лиса. Седнала на един пън, гледа ги и пита:

— Какво търсите?

— Съдия, Кума Лисо.

— Аз съм съдия. Защо ме търсите?

Тури Лиса очила, разтвори на колене тежка книга и се приготви да слуша.

Първо ярчето разказа как е била работата.

Намести Лиса очилата и викна на петлето:

— Защо си избил, петльо, окото на ярчето? Отговаряй!

— Защото леската ми съдра гащите — отвърна петлето.

— Да дойде леската! — заповяда Лиса.

Доведоха леската. Викна й Кума Лиса:

— Защо, леско, си съдрала гащите на петлето?

— Защото козата ми изяде листата — отвърна леската.

— Да дойде козата!

Дойде козата.

— Казвай, козо, защо си изяла листата на леската?

— Защото козарят не ме води на зелена тревица — отвръща хитрата козица.

— Да дойде козарят!

Дойде козарят.

— Казвай, козарко, защо не си водил козата на зелена тревица?

— Защото бабата не ми омесва топла питка — оплаква се козарят.

— Доведете бабата! — кресна Лиса.

Ето ти я иде и бабата.

— Защо, бабо, не си омесила топла питка на козаря?

— Защото вчера ей това петле и това ярче ми изкълваха до шушка тестото.

— Тъй ли! — викна Лиса, та гората прокълнтя. — Тъй, а, ярката и петлето ли изкълваха тестото? Ти ли, ярко? И ти, петльо? А пък сте тръгнали съд и правда да дирите. Чакайте да ви науча аз.

Скочи Лиса, сграбчи петлето и ярчето и — фюйт! — в гората, дим да я няма.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.